

Forslag

til

Lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m. v.

Fremsat den 4. oktober 1972 af *handelsministeren*.

§ 1. Arbejder af ædle metaller, d.v.s. guld, sølv og platin, samt guldpletterede, sølvpletterede og platinpletterede varer må kun erhvervsmæssigt fremstilles, sælges eller udbydes til salg under iagttagelse af de i denne lov indeholdte forskrifter. Det samme gælder ædle metaller i uforarbejdet stand.

§ 2. Betegnelserne „guld“, „sølv“ og „platin“ må kun anvendes for arbejder, der i alle enkelte dele indeholder henholdsvis mindst 585 ‰ guld, mindst 830 ‰ sølv og mindst 950 ‰ platin.

Stk. 2. Arbejder af uædle metaller, der ved valsning, galvanisk plettering eller på anden måde er påført et lag af guld, sølv, platin eller andre platinmetaller, skal betegnes som „guldpletteret“, „dublé“, „forgylt“, „sølvpletteret“, „forsølv“ eller „platinpletteret“ eller betegnes med andre ord, der angiver arbejdet nævnte karakter.

§ 3. Anvendt loddemateriale skal have følgende holdigheder:

Guld

Slaglod til arbejder af guld skal være af samme holdighed som det pågældende guldarbejde.

Sølv

Slaglod til arbejder af sølv skal holde

- 1) mindst 650 ‰ sølv til arbejder i 925 ‰ sølv
- 2) mindst 600 ‰ sølv til arbejder i 830 ‰ sølv.

Handelsmin. j. nr. 496-71.

Platin

Slaglod til arbejder af platin skal holde mindst 995 ‰ guld, sølv, platin eller palladium.

Slaglod af lavere holdighed end det pågældende ædelmetalarbejde må kun anvendes i den til sammenlodningen nødvendige mængde.

Stk. 2. Ved bestemmelsen af holdigheden af et arbejde af ædle metaller tages ikke hensyn til de med arbejdet forbundne genstande, der er af andet materiale end ædle metaller, for så vidt dette andet materiale enten er nødvendigt af hensyn til det praktiske formål, som arbejdet skal tjene, eller er synligt og ikke ved guldplettering, sølvplettering eller på anden måde er givet udseende som ædle metaller.

§ 4. Arbejder af ædle metaller, der sælges eller udbydes til salg under betegnelserne „guld“, „sølv“ eller „platin“, jfr. § 2, stk. 1, skal være forsynet med et holdighedsstempel og et i henhold til § 6 registreret navnestempel.

§ 5. Holdighedsstemplet skal på tydelig måde angive arbejdet holdighed i tusindele.

Stk. 2. Indeholder arbejder af sølv mindst 925 ‰ sølv, kan holdigheden dog angives alene ved betegnelsen „Sterling“.

Stk. 3. På arbejder af sølv kan det i stk. 1 nævnte stempel tillige indeholde bogstavet „S“ og på arbejder af platin skal stemplet indeholde bogstaverne „Pt.“.

Stk. 4. På arbejder af guld kan der til den i stk. 1 foreskrevne angivelse af holdigheden føjes den tilsvarende holdighedsangivelse i karat.

Stk. 5. Andre holdighedsangivelser er ikke tilladt.

§ 6. Fabrikanter og importører af arbejder af ædle metaller, der agtes solgt under betegnelsen „guld“, „sølv“ eller „platin“, jfr. § 2, stk. 1, skal have et registreret navnestempel. Dette navnestempel påføres de fremstillede eller importerede arbejder af ædle metaller.

Stk. 2. Forhandlere af arbejder af ædle metaller kan få registreret et navnestempel og få arbejder, der er udført af andre, forsynet med dette stempel.

Stk. 3. Benyttes forhandlerens navnestempel, bortfalder fabrikantens eller importørens pligt til at forsyne arbejdet med deres navnestempel, men ikke deres pligt til at have et registreret navnestempel. Importerede arbejder af ædle metaller må kun forsynes med enten importørens eller forhandlerens navnestempel.

Stk. 4. Navnestemplet skal bestå af fabrikantens, importørens eller forhandlerens navn eller firma eller af en forkortelse heraf. Navnestemplet registreres i et navnestempelregister, der føres af statsguardeinen. De i registeret optagne navnestempler skal tydeligt adskille sig fra hinanden.

Stk. 5. Handelsministeren fastsætter regler om navnestemplers anmeldelse til og optagelse i navnestempelregisteret og om de afgifter, der skal betales for optagelse i registeret.

§ 7. Fritaget for kravet i § 4 om stempeling af arbejder af ædle metaller er:

1. lægers, tandlægers eller tandteknikerens arbejder til brug for patienter,
2. arbejder til industrielt brug, herunder halvfabrikata,
3. arbejder, der midlertidigt indføres som vareprøver eller til udstilling,
4. arbejder, der som følge af deres skrøbelighed eller ringe størrelse ikke kan forsynes med stempler,
5. importerede urkasser med indlagt urværk,
6. fyldepenne, kuglepenne, pencils og dele dertil og

7. arbejder, der godtgøres at være fremstillet før 1. juli 1961.

§ 8. Arbejder af ædle metaller, som ikke opfylder de i § 2, stk. 1, fastsatte krav til holdigheden, må ikke være forsynet med noget stempel, der angiver holdigheden eller kan forveksles med et holdighedsstempel. Det samme gælder for de i § 2, stk. 2, omhandlede arbejder.

§ 9. Enhver virksomhed, der fremstiller, importerer eller forhandler arbejder af ædle metaller, og som har et registreret navnestempel, samt virksomheder, som sælger ædle metaller i uforarbejdet stand, er undergivet statsguardeinens tilsyn med hensyn til holdigheden af virksomhedernes beholdning af ædle metaller og arbejder af sådanne.

Stk. 2. De af tilsynet omfattede virksomheder skal give statsguardeinen eller den, han bemyndiger hertil, uhindret adgang til virksomheden og til efter eget valg at udtage prøver af beholdninger af ædle metaller i uforarbejdet stand, af halvfabrikata af ædle metaller eller af arbejder af ædle metaller. Udtages prøver af ustemplede arbejder af ædle metaller og emner til sådanne arbejder, angiver virksomheden skriftligt over for statsguardeinen eller dennes fuldmægtig, med hvilken holdighed det færdige arbejde skal stemples.

Stk. 3. Er holdigheden af et arbejde af ædle metaller mindre end den holdighed, der er anført i holdighedsstemplet, skal stemplet slettes. Er arbejdet en del af en serieproduktion, der er udleveret til handelen, kan statsguardeinen påbyde, at de udleverede arbejder tilbagekaldes. Opfylder det pågældende arbejde imidlertid de krav til holdigheden, der er fastsat i § 2, stk. 1, kan arbejdet forsynes med nyt holdighedsstempel i overensstemmelse med den konstaterede holdighed.

Stk. 4. Handelsministeren fastsætter regler om udtagelsen af prøver og om tilsynets udførelse.

§ 10. Enhver, der erhvervsmæssigt sælger arbejder af ædle metaller uden at være omfattet af § 9, skal give statsguardeinen eller den, han bemyndiger hertil, uhindret adgang til butik- og lagerlokaler og til efter-

syn af beholdninger af de pågældende varer og, såfremt det skønnes nødvendigt af hensyn til tilsynet med holdigheden af de af loven omfattede arbejder, udtagning af prøver. De af prøveudtagningen forårsagede omkostninger for at bringe varen i salgbar stand bæres af indehaveren af det registrerede navnestempel, der er påført varen. Mangler sådant navnestempel, bæres omkostningerne af forretningsindehaveren.

§ 11. Udgifterne til statsguardeinens tilsyn dækkes dels af afgifter, som afkræves efter § 13, dels af bidrag, der pålignes indehaverne af registreret navnestempel samt virksomheder, som sælger ædle metaller i uforarbejdet stand.

Stk. 2. Bidragene kan inddrives ved udpantning.

Stk. 3. Handelsministeren fastsætter de nærmere regler om påligningen og opkrævningen af bidragene og kan herunder bestemme, at myndigheder og leverandører efter anmodning fra statsguardeinen skal give denne oplysninger om bidragpligtiges forbrug af ædle metaller i uforarbejdet eller forarbejdet stand.

§ 12. Bestemmelserne i §§ 2, 4, 5, 6, stk. 1, 2, pkt., og 8 gælder ikke ved eksport af arbejder af ædle metaller.

§ 13. Arbejder af ædle metaller kan indsendes til undersøgelse hos statsguardeinen. Arbejder, der opfylder de ved § 2, stk. 1, fastsatte krav til holdigheden, kan forsynes med statsguardeinens kontrolstempel. Ved indsendelse af erhvervsmæssigt fremstillede arbejder af ædle metaller, der angives at opfylde de fastsatte holdighedskrav, skal arbejderne være forsynet med holdighedsstempel og navnestempel. Ædle metaller i uforarbejdet stand kan indsendes til undersøgelse og stempeling hos statsguardeinen.

Stk. 2. Handelsministeren fastsætter de nærmere regler for udførelsen af de i stk. 1 omhandlede undersøgelser samt afgiften herfor.

§ 14. Til bistand ved administrationen af denne lov nedsetter handelsministeren et nævn på 3 medlemmer. Nævnet skal bestå af en repræsentant for handelsministeriet, en

repræsentant for statsguardeinen og en repræsentant for guldsmedefaget, der udnævnes efter indstilling fra Guldsmedefagets Fællesråd.

§ 15. For så vidt strengere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der fremstiller, sælger eller til salg udbyder arbejder af ædle metaller, emner til sådanne arbejder eller ædle metaller i uforarbejdet stand af ringere holdighed end angivet samt den, der i øvrigt handler i strid med bestemmelserne i lovens §§ 2, 4-6 og 8-10. Det samme gælder den, der ikke efterkommer et af statsguardeinen i henhold til § 9, stk. 3, meddelt påbud.

Stk. 2. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges virksomheden som sådan.

Stk. 3. Såfremt en fabrikant, importør eller forhandler, for hvem et navnestempel er registreret, dømmes for at have påført arbejder af ædle metaller et urigtigt holdighedsstempel, og forholdet begrunder fare for gentagne overtrædelser af loven, kan det ved dommen bestemmes, at de af vedkommende virksomhed fremstillede, importerede eller forhandlede arbejder af ædle metaller i et nærmere bestemt omfang i en periode på indtil et år skal indsendes til statsguardeinen til undersøgelse af holdigheden. På sådanne undersøgelser finder reglerne i § 13 anvendelse.

§ 16. Loven træder i kraft den 1. april 1973.

Stk. 2. Lov nr. 211 af 16. juni 1961 om kontrol med arbejder af ædle metaller m. v. ophæves.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i § 2, stk. 1, kan betegnelsen „sølv“ dog også anvendes for arbejder, der er fremstillet før lovens ikrafttræden og som i alle enkelte dele indeholder mindst 826 ‰ sølv.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 3, stk. 1, kommer ikke til anvendelse på arbejder af ædle metaller fremstillet før lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Bestemmelsen i § 9, stk. 3, kommer kun til anvendelse på arbejder af ædle metaller fremstillet før lovens ikrafttræden, for så vidt holdigheden afviger mere end 2 ‰ fra den ved holdighedsstemplet angivne.

§ 17. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de af-

vigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Under administrationen af lov nr. 211 af 16. juni 1961 om kontrol med arbejder af ædle metaller m. v. har det vist sig, at lovens udformning har vanskeliggjort kontrollen med sådanne arbejder. Om lovens behandling i folketinget kan henvises til folketingstidende 1960-61, tillæg A, sp. 1173-1200, tillæg B, sp. 897-900, sp. 955, tillæg C, sp. 653-658, folketingets forhandlinger sp. 1868-1874, sp. 2086-2096, sp. 3890-3902, sp. 4061.

Da en betryggende kontrol med arbejder af ædle metaller er i såvel forbrugernes som guldsmedefagets interesse, er det ønskeligt, at manglerne ved den nuværende lov søges afhjulpet, hvilket tilsigtes med det foreliggende lovforslag. Samtidig hermed er det fundet hensigtsmæssigt i nogen grad at skærpe kravene til ædelmetalarbejders holdighed samt at justere lovens bestemmelser på visse punkter, og det er derfor foretrukket at præsentere lovændringerne i et forslag til en ny lov, der afløser den gældende lov.

Under den gældende lov gennemføres kontrollen ved, at der af statsgardeinen hos de af loven omfattede virksomheder udtages analyseprøver, hvis antal hos den enkelte virksomhed afhænger af virksomhedens ædelmetalforbrug. Omkostningerne ved statsgardeinens virksomhed skal efter loven dækkes af afgifterne for prøveudtagninger samt for undersøgelse og stempning af arbejder af ædle metaller, der indsendes til statsgardeinen.

Man har i forslaget bibeholdt princippet om stikprøvevis kontrol med holdigheden af arbejder af ædle metaller og ædle metaller i uforarbejdet stand kombineret med adgang til indsendelse af sådanne varer til statsgardeinen til undersøgelse og stempning. Det samme gælder ordningen, hvorefter de af loven omfattede virksomheder dækker udgifterne ved statsgardeinens kontrol, idet ordningen dog foreslås ændret således, at den muliggør en tilrettelæggelse af visitationsordningen, der vil resultere i en højere kontroreffekt.

Lovforslaget er udformet i samarbejde med det i henhold til den gældende lovs § 12 nedsatte nævn, der bistår ved lovens administration, og principerne i lovforslaget har i alt væsentligt fået tilslut-

ning af Guldsmedefagets Fællesråd og de interesserede erhvervs- og forbrugerorganisationer.

Såvel inden for EF som EFTA har man i flere år drøftet mulighederne for internationale ordninger til lettelse af samhandlen medlemsstaterne imellem med arbejder af ædle metaller. Inden for EF er der endnu ikke udsigt til en løsning af spørgsmålet, hvorimod der i 1972 inden for EFTA er udarbejdet udkast til en konvention, der også står åben for ikke-medlemsstater, og som er baseret på officiel stempning af eksportvarer i produktionslandet med et særligt „Common Control Mark“. Uanset at ordningen er frivillig for eksportørerne, er den samlede danske guld- og sølvvareindustri negativt indstillet over for konventionsudkastet, som industrien skønner vil resultere i en belastning af produktionen til skade for eksporten. Fra dansk side er det meddelt EFTA-organisationen, at man foretrækker at afvente udviklingen inden for EF, inden man tager endelig stilling til sagen.

Som anført dækkes omkostningerne ved statsgardeinens virksomhed nu og efter lovforslaget af erhvervet selv, og kontrolvirksomheden påtænkes ikke efter lovforslaget udvidet, således at forslaget ikke får administrative eller økonomiske konsekvenser.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser.

Til § 1

Den foreslåede bestemmelse tydeliggør lovens anvendelsesområde.

Til § 2

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til den gældende lovs § 2, stk. 1, 1. punktum. Da den gængse holdighed for sølvvarer i Danmark, der ikke som sterling-sølv har en holdighed på 925 ‰ sølv, er 830 ‰ sølv, foreslås dog, at betegnelsen „sølv“ kun må anvendes for arbejder, der indeholder mindst denne sølvpromille. Da grænsen tidligere var 826 ‰ for sølv, er en undtagelsesbestemmelse for sølvarbejder, der er fremstillet før den ny lovs ikrafttræden, og som kun indeholder 826 ‰ sølv, nødvendig, jfr. lovforslagets § 16, stk. 3.

Efter den gældende lovs § 2, stk. 1, 2. og 3. punktum, må arbejder af ringere holdighed end i 1. punktum angivet kun betegnes som „guld“, „sølv“ etc., når det samtidig oplyses, at arbejderne ikke opfylder de fastsatte krav til holdigheden, og denne oplysning må ikke gives alene i form af en holdighedsangivelse. Da bestemmelsens anvendelse i praksis kan skabe uklarhed med hensyn til holdigheden af arbejder af ædle metaller, der udbydes til salg under de ovennævnte betegnelser, foreslås det, at bestemmelsen ikke medtages i den nye lov.

Da metallet palladium, som er omfattet af den gældende lov, ikke eller kun i ringe udstrækning anvendes på anden måde end som legeringsmetal til visse hvidguldvarer og til indfatning af sten, er det foreslået i lovens §§ 1, 2, 4 og 5 at udelade dette metal. Betegnelsen „platin“ inkluderer andre platinmetaller, f. eks. iridium og rhodium, der er dyrere end platin.

Til § 3.

Medens der efter den gældende lovs § 3, nr. 1, ved bestemmelsen af holdigheden af et arbejde af ædle metaller ikke skal tages hensyn til det til sammenlødningen benyttede materiale, for så vidt der ikke har været benyttet mere loddemateriale end nødvendigt, har det principielle udgangspunkt for udformningen af forslaget *stl.* 1 været, at loddematerialet bør være af samme holdighed som det pågældende ædelmetalarbejde. Af tekniske årsager lader dette princip sig dog ikke gennemføre fuldtud ved sølv- og platinarbejder. Efter overgangsbestemmelsen i forslaget § 16, stk. 4, anvendes denne nye regel ikke på arbejder, der er fremstillet før lovens ikrafttræden.

Den foreslåede bestemmelse — og ophævelsen af det såkaldte „remedium“ i forslaget § 9, stk. 3, jfr. nedenfor — skærper i nogen grad kravene til ædelmetalarbejders holdighed. Forslaget er stort set i overensstemmelse med reglerne om loddemateriale i det foreliggende udkast til en EFTA-konvention, og bestemmelsens overholdelse vil betyde, at den udenlandske kritik, som har været fremført over for eksporterede danske ædelmetalarbejder på grund af underholdigt slaglod, fremtidigt undgås.

Det er ikke tanken, at bestemmelsen om holdigheden af slaglod skal finde anvendelse på reparationsarbejder.

Paragraffens *stl.* 2 svarer uændret til den gældende lovs § 3, nr. 2.

Til §§ 4 og 5.

Bestemmelserne er i realiteten uændrede bortset fra udeladelsen af metallet palladium, og at der

ikke som hidtil er pligt til, at holdighedsstempelt på arbejder af sølv tillige skal indeholde bogstavet „S“.

Til § 6.

En betryggende kontrol med produktionen og indførelsen af arbejder af ædle metaller, der sælges under betegnelserne „guld“, „sølv“ og „platin“, forudsætter, at statsguardneinen får kundskab om samtlige fabrikanter og importører af sådanne varer gennem de pågældendes registrering af et navnestempel. Dette er også forudsat i den gældende lov, men medens det efter formuleringen af denne kan være tvivlsomt, om undladelse af registrering kan straffes, og om registrering derfor kan gennemtvinges over for fabrikanter eller importører, der benytter en forhandlers stempel og derfor ikke behøver at stemple varen med eget stempel, eller som alene fremstiller varer til eksport, vil det efter den foreslåede formulering af § 6 i forbindelse med straffebestemmelsen i lovforslagets § 15 blive muligt at gennemtvinge registrering af navnestempel for enhver fabrikant eller importør af arbejder af ædle metaller.

Medens navnestempelregisteret hidtil har været ført af direktøren for patent- og varemærkevæsenet, skal registeret efter lovforslaget føres af statsguardneinen, hvilket er mere praktisk. Allerede registrerede navnestempler vil blive overført til det af statsguardneinen førte register.

Bestemmelserne er i øvrigt uændrede.

Til § 7.

I undtagelserne i den gældende lovs § 7 fra kravet om navnestempel og holdighedsstempel foreslås en enkelt ændring i nr. 5 „Ure, importerede i kasser af ædle metaller“. Ændringen tilsigter at udelukke enhver tvivl om, at urkæder og urbøjler af ædle metaller, hvad enten de fremstilles her i landet eller importeres, og uanset om lænkerne eller bøjlerne er fast påsiddende eller løse, omfattes af stemplingspligten. Dette er i øvrigt i overensstemmelse med gældende praksis. Baggrunden for denne kategoris undtagelse fra stempelpligt i den nuværende lov var et ønske fra urbranchen, der var motiveret med, at en stempling af urkassen, efter at uret er indføjet i kassen og tilpasset denne, vil kunne medføre alvorlig forringelse af urets kvalitet. Denne motivering er fortsat tilgodeset ved den nu foreslåede formulering.

Til § 8.

Paragraffen er uændret.

Til § 9.

Da et betydeligt antal registrerede navnestempler tilhører personer, der ikke aktuelt driver selvstændig virksomhed, er det i paragraffens *stk. 1* præciseret, at statsguardeinens tilsyn kun omfatter registrerede navnestempeleindehavere, der udøver virksomhed med hensyn til fremstilling, import eller forhandling af arbejder af ædle metaller, hvortil kommer virksomheder, der sælger ædle metaller i uforarbejdet stand.

I forslaget til *stk. 2* er det videre præciseret, at statsguardeinen eller dennes fuldmægtig uhindret skal have adgang til de af tilsynet omfattede virksomheder og til at udtage prøver. Hensigten med denne præcisering er i forbindelse med straffebestemmelsen i forslagens § 15 at lette kontrolvirksomheden. Under administrationen af den gældende lov har man ikke ment, at straffehjemmelen i borgerlig straffelov, § 119, *stk. 2*, kan anvendes, når tilsynet nægtes adgang til en virksomhed.

Da fabrikanten i mange tilfælde først stempler sine arbejder af ædle metaller, umiddelbart før de i færdiggjort stand forlader virksomheden, foreslås det — fordi det er hensigtsmæssigt i kontrolmæssig henseende — at sidestille holdighedsstemplet arbejde af ædle metaller med ustemplede arbejder af sådanne metaller og ustemplede emner til sådanne, kombineret med en pligt for virksomheden til over for statsguardeinen eller dennes fuldmægtig skriftligt at angive, med hvilken holdighed det færdige arbejde agtes stemplet. Det forudsættes dog, at tilsynet af bevismæssige grunde fortrinvis søger at udtage prøver af holdighedsstemplede arbejder, men straffebestemmelsen i forslagens § 15 omfatter også ustemplede arbejder og emner af mindre holdighed end angivet.

I *stk. 3* er det fastsat, at hvis holdigheden af et arbejde af ædle metaller er mindre end den holdighed, der er anført i holdighedsstemplet, skal stemplet slettes. Herved ophæves den hidtidige bestemmelse i lovens § 9, *stk. 2*, hvorefter virksomhederne har en margin på 2 ‰ (det såkaldte „remedium“) for fejl ved legeringer, der konstateres efter, at stemplingen af det pågældende arbejde har fundet sted. Ophævelsen af denne bestemmelse, hvis indhold i øvrigt dårligt harmonerer med lovens § 2 og § 8, vil på dette punkt bringe den danske lovgivning på linje med det foreliggende udkast til en EFTA-konvention.

I øvrigt foreslås som ny bestemmelse, at statsguardeinen kan påbyde, at arbejder af ædle metaller, hvis holdighed efter udtagne prøver at dømmes formodes at være mindre end angivet i holdighedsstemplet, tilbagekaldes fra handelen.

Til § 10.

Den bestående adgang for statsguardeinen til i butiks- og lagerlokaler at efterse beholdninger af arbejder af ædle metaller m. v. hos forhandlere, der ikke er undergivet tilsyn i medfør af lovens § 9, for at kontrollere, at arbejderne er forsynet med holdigheds- og navnestempler, foreslås udvidet til at omfatte prøveudtagning i tilfælde, hvor det af kontrolhensyn skønnes nødvendigt. Det kan således f.eks. være hensigtsmæssigt, at statsguardeinen har mulighed for i guldsmedebutikker at kontrollere holdigheden af mangelfuldt stemplede varer, eller om en fabrikant har efterkommet et påbud efter lovforslagens § 9, *stk. 3*, om at tilbagekalde formodet underholdige varer. Andre situationer, hvor hensynet til kontrollens effektivitet nødvendiggør prøveudtagning, kan forekomme, men for ikke at belaste de forretningsdrivende unødigt, bør udtagning af prøver i detailhandelen være en undtagelse.

Til § 11.

Paragraffen omhandler finansieringsordningen for statsguardeinens virksomhed, hvis udgifter fortsat foreslås dækket af erhvervet. Ligesom under den gældende lov vil en del af udgifterne blive dækket ved de afgifter, der opkræves af statsguardeinen for arbejder af ædle metaller m.v., der indsendes til undersøgelse og stempning, jfr. lovforslagens § 13. Med hensyn til den resterende — og langt den betydeligste — del af udgiftsdækningen tilvejebringes denne efter de gældende bestemmelser gennem afgifter for prøveudtagninger foretaget hos virksomhederne i et antal, der står i forhold til disses metalforbrug, og i mindre omfang gennem afgifter betalt for supplerende prøver udtaget hos virksomheder, hvor underholdighed er konstateret.

En ordning, hvorefter det hos den enkelte virksomhed udtagne antal holdighedsprøver afgøres efter virksomhedens størrelse og ikke ud fra en vurdering af, i hvilket omfang der på grundlag af statsguardeinens kendskab til virksomhederne af kontrolmæssige grunde er behov for udtagelse af prøver, er ikke et tilfredsstillende kriterium for et tilsyn, hvis opgave er at begrænse underholdigheden hos guldsmedefagets udøvere mest muligt. Det er derfor foreslået, at loven ændres på dette punkt, således at det vel kan pålægges virksomhederne at afholde omkostningerne ved statsguardeinens virksomhed i forhold til deres størrelse, men således at statsguardeinen stilles frit med hensyn til, hvorledes han ud fra sin erfaring om kvaliteten af de arbejder af ædle metaller, der præsteres af de forskellige virksomheder, foretager stikprøve-

kontrollen og dermed sættes i stand til at tilrettelægge sin prøvudtagningsvirksomhed på den kontrolmæssigt mest hensigtsmæssige måde til gavn for forbrugerne og faget.

Den del af udgifterne ved statsguardeinens virksomhed, som ikke dækkes af afgifter i henhold til lovforslagets § 13, skal efter forslaget tilvejebringes gennem bidrag fra virksomheder med registreret navnestempel og fra virksomheder, som sælger ædle metaller i uforarbejdet stand. De nærmere regler om bidragenes påligning og opkrævning fastsættes af handelsministeren. Det er hensigten, at enhver virksomhed, der har registreret et navnestempel, dels skal bidrage med et beløb på 200 kr. pr. år, dels skal betale et bidrag efter en af statsguardeinen hvert år foretaget beregning på grundlag af virksomhedens forbrug af ædle metaller. Ved ved siden af det efter virksomhedens størrelse pålignede bidrag at opkræve et fast årligt bidrag pr. navnestempelindehaver tilstræbes en ønskelig sanering af navnestempelregisteret. For tiden er ca. 1150 navnestempler registreret, anmeldt af ca. 1050 personer og virksomheder, medens kun ca. 425 af disse kendes af statsguardeinen som udøvende virksomhed med fabrikation, import eller handel med arbejder af ædle metaller og som følge heraf undergivet tilsyn.

Virksomheder, som sælger ædle metaller i uforarbejdet stand, har hidtil gennem afgifter for prøvudtagninger bidraget til dækning af statsguardeinens udgifter med en andel, der svarer til ca. 7 pct. af de bidrag, der indkommer gennem afgifter fra virksomheder, der har registreret navnestempel. Det er tanken, at dette forhold mellem de to virksomhedskategoriens bidragsydelse skal bibeholdes under den nye lov.

Påligningen af de enkelte virksomheders bidrag til tilsynsordningen er som hidtil tænkt foretaget på grundlag af spørgeskemaer, der i januar måned udsendes til samtlige indehavere af registrerede navnestempler og samtlige virksomheder, som sælger ædle metaller i uforarbejdet stand. I spørgeskemaerne skal virksomhederne give oplysning om værdien af ædle metaller, der er anvendt, eller værdien af færdigvarer og halvfabrikata, der er importeret i det foregående kalenderår. Besvares spørgeskemaerne ikke af adspurgte, som er statsguardeinen bekendt som udøvende virksomhed, der er underlagt tilsynet, fastsætter statsguardeinen for sådanne et skønsmæssigt bidragsbeløb.

Som hidtil skal den virksomhed, der lader varer fremstille hos andre, eventuelt som lønarbejde, men med påførelse af sit eget navnestempel, medregne

dette metalforbrug i den metalværdi, som danner basis for påligningen af virksomhedens bidrag.

Da det må tilstræbes, at påligningen af bidrag mellem de enkelte virksomheder bliver så retfærdig som muligt, bør statsguardeinen have mulighed for at kontrollere de af virksomhederne i besvarelsen af spørgeskemaerne afgivne oplysninger og for at skaffe sig oplysninger til vurderelsen af størrelsen af virksomheder, der undlader at besvare spørgeskemaet, og hvis bidrag derfor må skønsmæssigt ansættes. Efter lovforslagets *stk. 3* kan handelsministeren derfor bestemme, at statsguardeinen kan forlange oplysninger hos myndighederne — f. eks. direktoratet for toldvæsenet — og leverandørerne — f. eks. ædelmetalgrossisterne — om virksomhedernes forbrug af ædle metaller i uforarbejdet og forarbejdet stand.

Spørgeskemaerne vil blive udformet således, at indehavere af registrerede navnestempler, der ikke driver egen virksomhed inden for faget, og som ikke ønsker fremover at skulle betale det faste årlige beløb pr. navnestempelindehaver, ved skemaernes tilbagesendelse kan begære egne navnestempler slettet af registret.

Bidragsbeløbene pålignes for finansåret og skal betales kvartalsvis forud, første gang den 1. april 1973, dog således, at beløbet 200 kr. pr. navnestempelindehaver indbetales samlet hver 1. april.

Til § 12.

Den foreslåede nye bestemmelse tydeliggør, at kontrolordningen også omfatter arbejder af ædle metaller, der fremstilles til eksport. Eksporten er af stigende betydning for guldsmedefaget — den andrager i dag 30-40 pct. af produktionen — og af hensyn til fagets renommé i udlandet har dette en positiv interesse i, at også eksportvarer underkastes stikprøvekontrol. Som anført i paragraffen kommer enkelte af lovforslagets bestemmelser ikke til anvendelse på varer, der er bestemt til eksport, idet holdigheden og stemplingen af disse afhænger af aftalen mellem den danske sælger og den udenlandske køber.

Til §§ 13 og 14.

Bestemmelserne er uændrede, jfr. gældende lovs §§ 11 og 12.

Til § 15.

Bestemmelsen i forslaget *stk. 1* fastslår, at fremstilling, salg eller udbud til salg af underholdige arbejder af ædle metaller eller af emner til sådanne er strafbart, hvad enten varen er forsynet med hol-

dighedsstempel eller ej — i sidste fald er det en forudsætning, at det over for statsguardeinen eller dennes fuldmægtig skriftligt er angivet, hvorledes det færdige arbejde agtes stemplet. Endvidere er det udtrykkelig anført, at straffehjemmelen også omfatter handlinger i strid med en række nærmere angivne bestemmelser i lovforslaget.

Paragraffens *stk. 2* er uændret i forhold til den gældende lovs § 13, *stk. 2*.

Efter den gældende lovs § 13, *stk. 3*, kan det i en dom bestemmes, at en erhvervsdrivende i en vis periode skal indsende sine varer til statsguardeinen

til undersøgelse af holdigheden. Denne bestemmelse, der aldrig har været anvendt, er gentaget i lovforslagets *stk. 3*, der imidlertid har udeladt bestemmelsen om, at sådanne varer ikke forsynes med statsguardeinens almindelige kontrolstempel, men med et til dette formål særligt fremstillet stempel. En sådan bestemmelse forekommer ikke rimelig.

Til §§ 16 og 17.

Paragrafferne indeholder ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

Bilag.

Lovforslaget sammenholdt med den gældende lov.

Gældende lov.

§ 1. Arbejder af ædle metaller, d.v.s. guld, sølv, platin og palladium, samt guldpletterede, sølvpletterede, platin- eller palladiumpletterede varer må kun sælges eller udbydes til salg under iagttagelse af de i denne lov indeholdte forskrifter.

§ 2. Betegnelserne „guld“, „sølv“, „platin“ og „palladium“ må anvendes for arbejder, der i alle enkelte dele indeholder henholdsvis mindst 585 ‰ rent guld, mindst 826 ‰ rent sølv og mindst 950 ‰ rent platin eller palladium. For arbejder af ringere holdighed må de nævnte betegnelser kun anvendes i forbindelse med oplysning om, at de ikke opfylder de fastsatte krav til holdigheden. Sådant oplysning må ikke gives alene i form af en holdighedsangivelse.

Stk. 2. Arbejder af uædle metaller, der ved valsning, galvanisk plettering eller på anden måde er påført et lag af guld, sølv, platin, palladium eller andre platinmetaller, skal betegnes som „guldpletteret“, „dublé“, „forgylt“, „sølvpletteret“, „forsølv“ „platinpletteret“ eller „palladiumpletteret“ eller betegnes med andre ord, der angiver arbejdets nævnte karakter.

§ 3. Ved bestemmelsen af holdigheden af et arbejde af ædle metaller tages ikke hensyn til

1. det til sammenlodning benyttede materiale, for så vidt der ikke har været anvendt mere loddemateriale end nødvendigt,

2. de med arbejdet forbundne genstande, der er af andet materiale end ædle metaller, for så vidt dette andet materiale enten er nødvendigt af hensyn til det praktiske formål, som arbejdet skal tjene, eller er synligt og ikke ved guldplettering, sølvplettering eller på anden måde er givet udseende som ædle metaller.

Forslaget.

§ 1. Arbejder af ædle metaller, d.v.s. guld, sølv og platin, samt guldpletterede, sølvpletterede og platinpletterede varer må kun erhvervsmæssigt fremstilles, sælges eller udbydes til salg under iagttagelse af de i denne lov indeholdte forskrifter. Det samme gælder ædle metaller i uforarbejdet stand.

§ 2. Betegnelserne „guld“, „sølv“ og „platin“ må kun anvendes for arbejder, der i alle enkelte dele indeholder henholdsvis mindst 585 ‰ guld, mindst 830 ‰ sølv og mindst 950 ‰ platin.

Stk. 2. Arbejder af uædle metaller, der ved valsning, galvanisk plettering eller på anden måde er påført et lag af guld, sølv, platin eller andre platinmetaller, skal betegnes som „guldpletteret“, „dublé“, „forgylt“, „sølvpletteret“, „forsølv“ eller „platinpletteret“ eller betegnes med andre ord, der angiver arbejdets nævnte karakter.

§ 3. Anvendt loddemateriale skal have følgende holdigheder:

Guld

Slaglod til arbejder af guld skal være af samme holdighed som det pågældende guldarbejde.

Sølv

Slaglod til arbejder af sølv skal holde

- 1) mindst 650 ‰ sølv til arbejder i 925 ‰ sølv
- 2) mindst 600 ‰ sølv til arbejder i 830 ‰ sølv.

Platin

Slaglod til arbejder af platin skal holde

Gældende lov.

§ 4. Arbejder af ædle metaller, der sælges eller udbydes til salg under betegnelserne „guld“, „sølv“, „platin“ eller „palladium“, skal være forsynet med et holdighedsstempel og et registreret navnestempel.

§ 5. Holdighedsstemplet skal på tydelig måde angive arbejdets holdighed i tusindele.

Stk. 2. På arbejder af sølv, platin og palladium skal det i stk. 1 nævnte stempel tillige indeholde henholdsvis bogstavet „S“, bogstaverne „Pt.“ og bogstaverne „Pd.“.

Stk. 3. Indeholder arbejder af sølv mindst 925 ⁰/₁₀₀ rent sølv, kan holdigheden dog angives alene ved betegnelsen „Sterling“.

Stk. 4. På arbejder af guld er det tilladt til den i stk. 1 foreskrevne angivelse af holdigheden at føje den tilsvarende holdighedsangivelse i karat.

Stk. 5. Andre holdighedsangivelser er ikke tilladt.

§ 6. Fabrikanter og importører af arbejder af ædle metaller skal have et registreret navnestempel og skal forsyne de af dem fremstillede eller importerede arbejder af ædle metaller, der holdighedsstemples, med dette navnestempel. Forhandlere af arbejder af ædle metaller kan lade et navnestempel registrere og lade arbejder af ædle metaller, der er forfærdiget af en anden, forsyne med dette navnestempel; i så fald bortfalder fabrikantens eller importørens

Forslaget.

mindst 995 ⁰/₁₀₀ guld, sølv, platin eller palladium.

Slaglod af lavere holdighed end det pågældende ædelmetalarbejde må kun anvendes i den til sammenlodningen nødvendige mængde.

Stk. 2. Ved bestemmelsen af holdigheden af et arbejde af ædle metaller tages ikke hensyn til de med arbejdet forbundne genstande, der er af andet materiale end ædle metaller, for så vidt dette andet materiale enten er nødvendigt af hensyn til det praktiske formål, som arbejdet skal tjene, eller er synligt og ikke ved guldplettering, sølvplettering eller på anden måde er givet udseende som ædle metaller.

§ 4. Arbejder af ædle metaller, der sælges eller udbydes til salg under betegnelserne „guld“, „sølv“ eller „platin“, jfr. § 2, stk. 1, skal være forsynet med et holdighedsstempel og et i henhold til § 6 registreret navnestempel.

§ 5. Holdighedsstemplet skal på tydelig måde angive arbejdets holdighed i tusindele.

Stk. 2. Indeholder arbejder af sølv mindst 925 ⁰/₁₀₀ sølv, kan holdigheden dog angives alene ved betegnelsen „Sterling“.

Stk. 3. På arbejder af sølv kan det i stk. 1 nævnte stempel tillige indeholde bogstavet „S“ og på arbejder af platin skal stemplet indeholde bogstaverne „Pt.“.

Stk. 4. På arbejder af guld kan der til den i stk. 1 foreskrevne angivelse af holdigheden føjes den tilsvarende holdighedsangivelse i karat.

Stk. 5. Andre holdighedsangivelser er ikke tilladt.

§ 6. Fabrikanter og importører af arbejder af ædle metaller, der agtes solgt under betegnelsen „guld“, „sølv“ eller „platin“, jfr. § 2, stk. 1, skal have et registreret navnestempel. Dette navnestempel påføres de fremstillede eller importerede arbejder af ædle metaller.

Stk. 2. Forhandlere af arbejder af ædle metaller kan få registreret et navnestempel og få arbejder, der er udført af andre, forsynet med dette stempel.

Gældende lov.

pligt til at forsyne de pågældende arbejder med deres navnestempel. Importerede arbejder af ædle metaller kan kun forsynes med enten importørens eller forhandlerens navnestempel.

Stk. 2. Navnestemplet skal bestå af fabrikantens, importørens eller forhandlerens navn eller firma eller af en forkortelse heraf. Navnestemplet registreres i et navnestempelregister, der føres af direktøren for patent- og varemærkevæsenet. De i registeret optagne navnestempler skal tydeligt adskille sig fra hinanden. Handelsministeren fastsætter de nærmere regler for navnestemplers anmeldelse til og optagelse i navnestempelregisteret samt de afgifter, der vil være at erlægge for optagelse i registeret.

§ 7. Fritaget for det ved § 4 fastsatte krav om stempeling af arbejder af ædle metaller er:

1. lægers, tandlægers eller tandteknikers arbejder til brug for patienter,
2. arbejder til industrielt brug, herunder halvfabrikata,
3. arbejder, der midlertidigt indføres som vareprøver eller til udstilling,
4. arbejder, der som følge af deres skrøbelighed eller ringe størrelse ikke kan forsynes med stempler,
5. ure, importerede i kasser af ædle metaller,
6. fyldepenne, kuglepenne, pencils og dele dertil og
7. arbejder, der godtgøres at være fremstillet før denne lovs ikrafttræden.

§ 8. Arbejder af ædle metaller, som ikke opfylder de ved § 2, stk. 1, fastsatte krav til holdigheden, må ikke forsynes med noget stempel, der angiver holdigheden eller kan forveksles med et holdighedsstempel. Det samme gælder for de i § 2, stk. 2, omhandlede arbejder.

§ 9. Enhver virksomhed, for hvem et navnestempel er registreret, eller som sælger ædle metaller i uforarbejdet stand, er undergivet statsguardeinens tilsyn med hensyn til holdigheden af virksomhedens behold-

Forslaget.

Stk. 3. Benyttes forhandlerens navnestempel, bortfalder fabrikantens eller importørens pligt til at forsyne arbejdet med deres navnestempel, men ikke deres pligt til at have et registreret navnestempel. Importerede arbejder af ædle metaller må kun forsynes med enten importørens eller forhandlerens navnestempel.

Stk. 4. Navnestemplet skal bestå af fabrikantens, importørens eller forhandlerens navn eller firma eller af en forkortelse heraf. Navnestemplet registreres i et navnestempelregister, der føres af statsguardeinen. De i registeret optagne navnestempler skal tydeligt adskille sig fra hinanden.

Stk. 5. Handelsministeren fastsætter regler om navnestemplers anmeldelse til og optagelse i navnestempelregisteret og om de afgifter, der skal betales for optagelse i registeret.

§ 7. Fritaget for kravet i § 4 om stempeling af arbejder af ædle metaller er:

1. lægers, tandlægers eller tandteknikers arbejder til brug for patienter,
2. arbejder til industrielt brug, herunder halvfabrikata,
3. arbejder, der midlertidigt indføres som vareprøver eller til udstilling,
4. arbejder, der som følge af deres skrøbelighed eller ringe størrelse ikke kan forsynes med stempler,
5. importerede urkasser med indlagt urværk,
6. fyldepenne, kuglepenne, pencils og dele dertil og
7. arbejder, der godtgøres at være fremstillet før 1. juli 1961.

§ 8. Arbejder af ædle metaller, som ikke opfylder de i § 2, stk. 1, fastsatte krav til holdigheden, må ikke være forsynet med noget stempel, der angiver holdigheden eller kan forveksles med et holdighedsstempel. Det samme gælder for de i § 2, stk. 2, omhandlede arbejder.

§ 9. Enhver virksomhed, der fremstiller, importerer eller forhandler arbejder af ædle metaller, og som har et registreret navnestempel, samt virksomheder, som sælger ædle metaller i uforarbejdet stand, er under-

Gældende lov.

ninger af ædle metaller og arbejder af ædle metaller. De af tilsynet omfattede virksomheder skal give statsguardeinen eller den, han dertil har bemyndiget, adgang til virksomheden og til efter eget valg at udtage prøver af beholdninger af ædle metaller i uforarbejdet stand, af halvfabrikata af ædle metaller eller af arbejder af ædle metaller.

Stk. 2. Konstateres det, at holdigheden af et arbejde af ædle metaller er mindre end angivet i holdighedsstemplet, og afviger holdigheden mere end 2 ‰ fra den ved holdighedsstemplet angivne, skal dette stempel slettes. Opfylder arbejdet de ved § 2, stk. 1, fastsatte krav til holdigheden, kan arbejdet forsynes med nyt holdighedsstempel i overensstemmelse med den konstaterede holdighed.

Stk. 3. Handelsministeren fastsætter de nærmere regler for udførelsen af tilsynet, om udtagelse af prøver og den afgift, der skal erlægges for hver udtaget prøve. Afgiften for prøveudtagning fastsættes efter samråd med det i § 12 omhandlede nævn. Afgiften skal give dækning for den del af udgifterne til kontrollen med arbejder af ædle metaller, der ikke dækkes af de i henhold til § 11 opkrævede afgifter.

Stk. 4. Senest 2 måneder efter, at prøveudtagning har fundet sted, skal statsguardeinen tilstille vedkommende virksomhed underretning om antallet af udtagne prøver og om afgifterne herfor. Afgifterne skal være betalt senest 2 måneder efter, at sådan underretning er modtaget. Afgifterne kan inddrives ved udpantning.

Forslaget.

givet statsguardeinens tilsyn med hensyn til holdigheden af virksomhedernes beholdning af ædle metaller og arbejder af sådanne.

Stk. 2. De af tilsynet omfattede virksomheder skal give statsguardeinen eller den, han bemyndiger hertil, uhindret adgang til virksomheden og til efter eget valg at udtage prøver af beholdninger af ædle metaller i uforarbejdet stand, af halvfabrikata af ædle metaller eller af arbejder af ædle metaller. Udtages prøver af ustemplede arbejder af ædle metaller og emner til sådanne arbejder, angiver virksomheden skriftligt over for statsguardeinen eller dennes fuldmægtig, med hvilken holdighed det færdige arbejde skal stemples.

Stk. 3. Er holdigheden af et arbejde af ædle metaller mindre end den holdighed, der er anført i holdighedsstemplet, skal stemplet slettes. Er arbejdet en del af en serieproduktion, der er udleveret til handelen, kan statsguardeinen påbyde, at de udleverede arbejder tilbagekaldes. Opfylder det pågældende arbejde imidlertid de krav til holdigheden, der er fastsat i § 2, stk. 1, kan arbejdet forsynes med nyt holdighedsstempel i overensstemmelse med den konstaterede holdighed.

Stk. 4. Handelsministeren fastsætter regler om udtagelsen af prøver og om tilsynets udførelse.

§ 11. Udgifterne til statsguardeinens tilsyn dækkes dels af afgifter, som afkræves efter § 13, dels af bidrag, der pålignes indehaverne af registreret navnestempel samt virksomheder, som sælger ædle metaller i uforarbejdet stand.

Stk. 2. Bidragene kan inddrives ved udpantning.

Stk. 3. Handelsministeren fastsætter de nærmere regler om påligningen og opkrævningen af bidragene og kan herunder bestemme, at myndigheder og leverandører efter anmodning fra statsguardeinen skal give denne oplysninger om bidragpligtiges forbrug af ædle metaller i uforarbejdet eller forarbejdet stand.

Gældende lov.

§ 10. Enhver, der erhvervsmæssigt sælger varer, som omfattes af bestemmelserne i denne lov, skal give statsguardeinen eller den, han dertil har bemyndiget, adgang til butik- og lagerlokaler med henblik på eftersyn af beholdninger af de pågældende varer.

§ 11. Arbejder af ædle metaller kan indsendes til undersøgelse hos statsguardeinen. Arbejder, der opfylder de ved § 2, stk. 1, fastsatte krav til holdigheden, kan forsynes med statsguardeinens kontrolstempel. Ved indsendelse af erhvervsmæssigt fremstillede arbejder af ædle metaller, der angives at opfylde de fastsatte holdighedskrav, skal arbejderne være forsynet med holdighedsstempel og navnestempel. Ædle metaller i uforarbejdet stand kan indsendes til undersøgelse og stempning hos statsguardeinen.

Stk. 2. Handelsministeren fastsætter de nærmere regler for udførelsen af de i stk. 1 omhandlede undersøgelser samt afgiften herfor.

§ 12. Til bistand ved administrationen af denne lov nedsætter handelsministeren et nævn på 3 medlemmer. Nævnet skal bestå af en repræsentant for handelsministeriet, en repræsentant for statsguardeinen og en repræsentant for guldsmedefaget, der udnævnes efter indstilling fra Guldsmedefagets Fællesråd. Handelsministeren fastsætter efter indstilling fra nævnet dets forretningsorden.

§ 13. Den, der sælger eller til salg udbyder arbejder af ædle metaller eller andre af denne lov omfattede varer i strid med lovens bestemmelser, straffes med bøde,

Forlaget.

§ 10. Enhver, der erhvervsmæssigt sælger arbejder af ædle metaller uden at være omfattet af § 9, skal give statsguardeinen eller den, han bemyndiger hertil, uhindret adgang til butik- og lagerlokaler og til eftersyn af beholdninger af de pågældende varer og, såfremt det skønnes nødvendigt af hensyn til tilsynet med holdigheden af de af loven omfattede arbejder, udtagning af prøver. De af prøveudtagningen forårsagede omkostninger for at bringe varen i salgbar stand bæres af indehaveren af det registrerede navnestempel, der er påført varen. Mangler sådant navnestempel, bæres omkostningerne af forretningsindehaveren.

§ 12. Bestemmelserne i §§ 2, 4, 5, 6, stk. 1, 2. pkt., og 8 gælder ikke ved eksport af arbejder af ædle metaller.

§ 13. Arbejder af ædle metaller kan indsendes til undersøgelse hos statsguardeinen. Arbejder, der opfylder de ved § 2, stk. 1, fastsatte krav til holdigheden, kan forsynes med statsguardeinens kontrolstempel. Ved indsendelse af erhvervsmæssigt fremstillede arbejder af ædle metaller, der angives at opfylde de fastsatte holdighedskrav, skal arbejderne være forsynet med holdighedsstempel og navnestempel. Ædle metaller i uforarbejdet stand kan indsendes til undersøgelse og stempning hos statsguardeinen.

Stk. 2. Handelsministeren fastsætter de nærmere regler for udførelsen af de i stk. 1 omhandlede undersøgelser samt afgiften herfor.

§ 14. Til bistand ved administrationen af denne lov nedsætter handelsministeren et nævn på 3 medlemmer. Nævnet skal bestå af en repræsentant for handelsministeriet, en repræsentant for statsguardeinen og en repræsentant for guldsmedefaget, der udnævnes efter indstilling fra Guldsmedefagets Fællesråd.

§ 15. For så vidt strengere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der fremstiller, sælger eller til salg udbyder arbejder af ædle metaller,

Gældende lov.

for så vidt strengere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 2. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges virksomheden som sådan.

Stk. 3. Såfremt en fabrikant, importør eller forhandler, for hvem et navnestempel er registreret, dømmes for at have påført arbejder af ædle metaller et urigtigt holdighedsstempel, og forholdet begrunder fare for gentagne overtrædelser af loven, kan det ved dommen bestemmes, at de af vedkommende virksomhed fremstillede eller importerede arbejder af ædle metaller i et nærmere bestemt omfang i en periode på indtil et år skal indsendes til statsguardeinen til undersøgelse af holdigheden. På sådanne undersøgelser finder reglerne i § 11 anvendelse, dog at arbejderne ikke forsynes med statsguardeinens kontrolstempel, men med et til dette formål særligt fremstillet stempel.

§ 14. Loven træder i kraft den 1. juli 1961. Fra samme dato ophæves lov nr. 55 af 5. april 1888 angående stemping af arbejder, forfærdiget af guld eller sølv, jfr. lov nr. 135 af 26. april 1933, samt kgl. anordning nr. 222 af 3. oktober 1936 om anmeldelse af navnestempel på arbejder, forfærdiget af guld eller sølv.

Stk. 2. For Færøernes vedkommende fastsættes tidspunktet for lovens ikrafttræden ved kongelig anordning, hvorved tillige kan fastsættes sådanne afvigelser fra lovens bestemmelser, som forholdene måtte tilsige.

Forslaget.

emner til sådanne arbejder eller ædle metaller i uforarbejdet stand af ringere holdighed end angivet samt den, der i øvrigt handler i strid med bestemmelserne i lovens §§ 2, 4-6 og 8-10. Det samme gælder den, der ikke efterkommer et af statsguardeinen i henhold til § 9, stk. 3, meddelt påbud.

Stk. 2. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges virksomheden som sådan.

Stk. 3. Såfremt en fabrikant, importør eller forhandler, for hvem et navnestempel er registreret, dømmes for at have påført arbejder af ædle metaller et urigtigt holdighedsstempel, og forholdet begrunder fare for gentagne overtrædelser af loven, kan det ved dommen bestemmes, at de af vedkommende virksomhed fremstillede, importerede eller forhandlede arbejder af ædle metaller i et nærmere bestemt omfang i en periode på indtil et år skal indsendes til statsguardeinen til undersøgelse af holdigheden. På sådanne undersøgelser finder reglerne i § 13 anvendelse.

§ 16. Loven træder i kraft den 1. april 1973.

Stk. 2. Lov nr. 211 af 16. juni 1961 om kontrol med arbejder af ædle metaller m. v. ophæves.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i § 2, stk. 1, kan betegnelsen „sølv“ dog også anvendes for arbejder, der er fremstillet før lovens ikrafttræden og som i alle enkelte dele indeholder mindst 826 $\frac{0}{100}$ sølv.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 3, stk. 1, kommer ikke til anvendelse på arbejder af ædle metaller fremstillet før lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Bestemmelsen i § 9, stk. 3, kommer kun til anvendelse på arbejder af ædle metaller fremstillet før lovens ikrafttræden, for så vidt holdigheden afviger mere end 2 $\frac{0}{100}$ fra den ved holdighedsstemplet angivne.

§ 17. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.